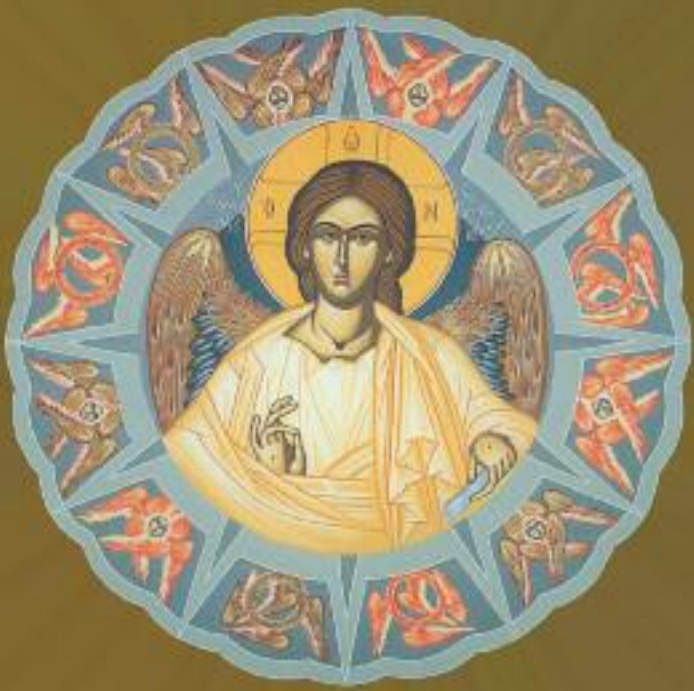
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

ΟΛΒΙΟΣ ΦΑΤΝΗ

Μηνύματα Χριστουγέννων

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2009

ΟΛΒΙΟΣ ΦΑΤΝΗ
Μηνύματα Χριστουγέννων

ΧΡΟΝΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

21-22 Ἰανουαρίου 2000
2010

Σειρά: «Μηνύματα» ἀριθμ. 1

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

ΟΛΒΙΟΣ ΦΑΤΝΗ
Μηνύματα Χριστουγέννων

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2009

ΟΛΒΙΟΣ ΦΑΤΝΗ
Μηνύματα Χριστουγέννων

Κείμενον:
Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Στοιχειοθεσία, Διακόσμησις, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:
Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καρέα

Copyright: Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Λεωφόρος Ὑμηττοῦ 47-51, 161 21Καισαριανή
Τηλ. 210-72.24.123
www.imkby.gr (e-mail) info@imkby.gr

ISBN: 978-960-6841-26-2

Περιεχόμενα

Πρόλογος	11
Μήνυμα Χριστουγέννων 2000	13
Μήνυμα Χριστουγέννων 2001	17
Μήνυμα Χριστουγέννων 2002	21
Μήνυμα Χριστουγέννων 2003	29
Μήνυμα Χριστουγέννων 2004	35
Μήνυμα Χριστουγέννων 2005	39
Μήνυμα Χριστουγέννων 2006	49
Μήνυμα Χριστουγέννων 2007	53
Μήνυμα Χριστουγέννων 2008	59
Μήνυμα Χριστουγέννων 2009	65
Ἐπίλογος	71

Γέννηση: Μονὴ Σταυρονικήτα.

Πρόλογος

Τὴν 21ην Ἰανουαρίου 2000 ἐκλέχθηκα ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἑπομένη, 22 Ἰανουαρίου 2000, χειροτονήθηκα Ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης τῆς θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ διαδεχόμενος τὸν πρῶτο Μητροπολίτη της, ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της τὸ 1974, κυρὸ Γεώργιο Προκόπη.

Τὶς ἀντίστοιχες ἡμέρες τοῦ Ἰανουαρίου 2010 συμπληρώνονται δέκα ἔτη ἐπισκοπικῆς διακονίας. Στὴν ἐπέτειο αὐτὴ ἐκδίδονται τὰ ἑόρτια Μηνύματα τῶν παρελθουσῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων, τοῦ μεγάλου μυστηρίου τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ τέθηκα κήρυκας καὶ ὑπηρέτης Του σ᾽ αὐτὴ τὴν εὐλογημένη τοπικὴ Ἐκκλησία.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Ἔγραφον τὴν 25η Νοεμβρίου 2009

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2000

Παιδιά μου καὶ Ἀδελφοί μου

Μὲ πλημμυρισμένη τὴν καρδιά μας ἀπὸ θεία εὐφροσύνη καὶ πνευματικὴ ἀγαλλίαση ἑορτάζουμε τὴν Γέννηση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Λυτρωτοῦ καὶ Σωτήρα μας. Ἡ πλάση ὁλόκληρη ὑμνεῖ τὸν Κύριο τῆς δόξης.

Ὁ νοῦς μας ἔκπληκτος ἀπὸ τὴν ὑπερβάλλουσα ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ ὑψώνεται στὰ οὐράνια καὶ ὑπερουράνια γιὰ νὰ προσκυνήσει μαζὶ μὲ τοὺς Ἀγγέλους τὸν Ἕνα Θεὸ καὶ Πατέρα μας. Μαζὶ μὲ τὸν ὑπερλάμποντα ἀστέρα διακηρύσσουμε τὴν κατὰ σάρκα γέννηση τοῦ Σωτήρα μας. Τὰ χείλη μας ψάλλουν πανηγυρικὰ τὸν ὕμνο τῶν Ἀγγέλων «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία*». Τὸ σῶμα μας εὐλαβικὰ ὑποκλίνεται καὶ γονατίζει μπροστὰ στὸν φανερωθέντα Θεό.

Ἡ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας μας μὲ τοὺς μεγάλους διδασκάλους της, τοὺς θεοφόρους Πατέρες, ὑψηγοροῦσα μᾶς δίδαξε γιὰ τὸ γεγονός, ποὺ μὲ

πίστη προσκυνοῦμε καὶ εὐσεβῶς πανηγυρίζουμε, ὅτι αὐτό, δηλαδὴ ἡ σάρκωση τοῦ Θεοῦ Λόγου:

α΄. Ἦταν ὁ προεπινοούμενος σκοπὸς τῆς δημιουργίας. Αὐτὸς δηλαδὴ ἦταν ὁ σκοπὸς ποὺ εἶχε ὁ Θεὸς κρυμμένο στὸ βάθος τῆς ἀποφάσεώς Του καὶ γιὰ τὸν ὁποῖο δημιούργησε τὸν κόσμο σύμπαντα.

β΄. Εἶναι ἔργο ἀνώτερο κι ἀπὸ τὴν δημιουργία τοῦ κόσμου, μὲ τὸ ὁποῖο δοξάσθηκε ὁ Τριαδικὸς Θεὸς περισσότερο κι ἀπὸ ὅσο δοξάσθηκε μὲ τὴν δημιουργία τοῦ κόσμου.

γ΄. Ἦταν ἡ αἰωνία κρυμμένη ὑπόθεση, τὴν ὁποία ὁ Θεὸς εἶχε κρατήσει ἄγνωστη καὶ ἀπὸ τὸν πνευματικὸ κόσμο.

δ΄. Μᾶς φανέρωσε τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ μᾶς, κι ὅλες τὶς ἀρετὲς Του, ὅπως π.χ. τὴν σοφία Του, τὴν δικαιοσύνη Του, τὴν πρόνοιά Του.

ε΄. Ἀνακαίνισε τὴν φθαρμένη ἀπὸ τὴν ἁμαρτία φύση μας καὶ μᾶς ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὶς συνέπειες τῶν ἁμαρτιῶν μας, ἐφ᾽ ὅσον μὲ μετάνοια ζητήσουμε τὸ ἔλεος καὶ τὴν συγγνώμη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατέρα μας.

στ΄. Ἔδωσε τὴν δυνατότητα τῆς υἱοθεσίας μας ἀπὸ τὸν Ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα.

ζ΄. Πλούτισε τὴν πτωχὴ καὶ μίζερη ζωή μας μὲ τὰ πλούσια θεία χαρίσματα. Μᾶς ἔδωσε τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας, τὴν ἀθανασία, τὴν αἰώνια ζωή, τὴν ἀνάσταση. Μοιράσθηκε μαζί μας ὅλα τὰ ἀγαθά του. *«Πάντα γὰρ ἀπέδωκεν ἡμῖν»*.

Γι᾽ αὐτὸ καὶ μὲ εὐγνωμοσύνη ὑμνοῦμε καὶ εὐλογοῦμε συνεχῶς Πατέρα, Υἱὸ καὶ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἀ-

γωνιζόμαστε νὰ μείνουνε στὴν Ἐκκλησία ζωντανὰ μέλη της, γιὰ νὰ ἔχουμε βεβαία τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ μοιρασθοῦμε μαζὶ μὲ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστὸ τὰ ἀγαθὰ τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Αὐτὸ σὲ μερικοὺς φαίνεται κάτι μακρυνό. Ἐν τούτοις δὲν εἶναι, διότι ὅσοι ζοῦμε μ᾽ αὐτὴ τὴν πίστη καὶ τὴν ἐμπειρία τῆς κοινωνίας μας μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα γνωρίζουμε τὴν φιλάνθρωπη γνώμη τοῦ Δεσπότου Κυρίου μας, ἀντιμετωπίζουμε τὰ προβλήματα καὶ τὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς αὐτῆς μὲ τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ, πορευόμαστε μέσα στὸν κόσμο ἀφορῶντες στὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸ καὶ τελειωτὴ Ἰησοῦ καὶ μεταμορφώνουμε τὴν ζωή μας, τὴν κοινωνία μας, τὸν κόσμο μας σὲ χῶρο τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς νὰ εἶναι μαζὶ μὲ ὅλους σας.

Χρόνια πολλὰ καὶ εὐλογημένα.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ Δανιήλ

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2001

Παιδιά μου καὶ Ἀδελφοί μου

ψηγοροῦσα ἡ Ἐκκλησία ψάλλει καὶ ὁμολογεῖ κατὰ τὴν μεγάλη δεσποτικὴ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων *«δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη παιδίον νέον ὁ πρὸ αἰώνων Θεός»*. Μ' αὐτὸ τὸν πανηγυρικὸ τρόπο κηρύττει στοὺς ἐγγὺς Αὐτῆς εὑρισκομένους, δηλαδή, τὰ πιστὰ τέκνα Αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ στοὺς μακρὰν ἱσταμένους, τρεῖς ἀλήθειες, ποὺ ἀποτελοῦν σύνοψη τοῦ μυστηρίου τῆς θείας οἰκονομίας, ὅπως ὀνομάζεται τὸ μυστήριο τῆς σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου τὸν πρῶτο σταθμό, δηλαδὴ τὰ Χριστούγεννα, μὲ ἱερὴ κατάνυξη καὶ ἔνθεο ἐνθουσιασμὸ ἑορτάζουμε καὶ θεοπρεπῶς πανηγυρίζουμε.

1. «Δι' ἡμᾶς ἐγεννήθη»

Ἡ Ἐκκλησία, δηλαδὴ τὸ σύνολο τῶν πιστῶν, ἑορτάζει τὴν γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διακηρύττει μὲ εὐγνωμοσύνη πρὸς Αὐτόν, ὅτι *«δι' ἡμᾶς*

ἐγεννήθη». Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ἀπροσμέτρητη ἀγάπη γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους σαρκώθηκε. Ἐνῶ ἦταν πλούσιος, πτώχευσε, γιὰ νὰ πλουτίσουμε ἐμεῖς μὲ τὴν δική Του πτωχεία. Ὀνομάζεται πλούσιος, ἐπειδὴ ἔχει ἰδιώματα, μὲ τὰ ὁποῖα γνωρίζεται στοὺς ἀνθρώπους, ποὺ ἐμεῖς στερούμεθα ὡς κτιστοὶ καὶ πεπερασμένοι καὶ γι᾽ αὐτὸ εἴμαστε πτωχοί. Ἐκεῖνος εἶναι Αἰώνιος, Ἅγιος, Ἀθάνατος, Πάνσοφος, Δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος κόσμου, Παντοδύναμος, Κυβερνήτης τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ κόσμου, Δίκαιος, Ἀληθινός, Ἐξουσιαστὴς τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου καὶ πολλὰ ἄλλα. Ὡστόσο ὁ Κύριος μετέσχε τοῦ χείρονος, τοῦ χειρότερου καὶ κατώτερου ὡς πρὸς Αὐτόν, δηλαδὴ ἔγινε ἄνθρωπος, γιὰ νὰ μᾶς μεταδώσει τὸ βέλτιον, τὸ καλύτερο καὶ ἀνώτερο ὡς πρὸς ἐμᾶς, δηλαδὴ τὴν θεότητά Του.

Σαρκώθηκε, γιὰ νὰ γίνουμε *«μέτοχοι τῆς θείας φύσεως καὶ νὰ ἀποφύγουμε τὴν φθορά, ποὺ προκαλοῦν οἱ κοσμικὲς ἐπιθυμίες»*[1]. Γιὰ τὴν δική μας ἀνύψωση, γιὰ τὸ δικό μας πλουτισμό, γιὰ τὴ δική μας λύτρωση καὶ σωτηρία Ἐκεῖνος σαρκώθηκε, ἔγινε ἄνθρωπος. Γι᾽ αὐτὸ κι ἐμεῖς ἀναγνωρίζοντας τὴν ἀγάπη Του γιὰ μᾶς, Τὸν ἀποκαλοῦμε Μόνον Φιλάνθρωπο καὶ Λυτρωτὴ καὶ Σωτήρα καὶ Εὐεργέτη μας. Ὅσο μᾶς ἀγάπησε καὶ μᾶς ἀγαπᾶ κανεὶς δὲν μᾶς ἀγάπησε καὶ δὲν μᾶς ἀγαπᾶ.

1. *«Ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς»* (Πέτρου Β΄ α΄ 4).

2. «Παιδίον Νέον»

Ὁ χαρακτηρισμός *«Παιδίον Νέον»* ἀναφέρεται στὴν ἀνθρωπότητα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Λέγεται *«Παιδίον Νέον»*, ἐπειδὴ εἶναι ὁ νέος ἄνθρωπος, ὁ ἀπαλλαγμένος ἀπὸ τὸ προπατορικὸ ἁμάρτημα, τὰ διαβλητὰ πάθη καὶ τὴν δύναμη τῆς ἁμαρτίας, ὁ ὑποταγμένος μὲ τὴν θέλησή Του στὸν Θεὸ Πατέρα. Μένει *«ἐν τῷ Πατρί»* καὶ ἀναπαύεται σ᾽ Αὐτόν. Ἔτσι ἔγινε ὁ Πατέρας τῆς νέας ἀνθρωπότητας, ἡ ὁποία δὲν ὑπηρετεῖ τὴν ἁμαρτία, τὴν ἀπείθεια καὶ τὴν ἀνυπακοὴ στὸν Θεὸ Πατέρα. Ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς καλεῖται μὲ τὴν ἄσκησή του νὰ ὑπερβεῖ τὰ πάθη τῆς ἁμαρτίας καὶ νὰ ζήσει ὡς καινός *«ἐν Χριστῷ»* κτισθεὶς ἄνθρωπος. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι τὸ θεῖο ἀρχέτυπο τοῦ ἀνθρώπου.

3. «Ὁ πρὸ αἰώνων Θεός»

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης στὴν ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου του ἀναφέρεται στὴν προαιώνιο ὕπαρξη τοῦ Θεοῦ Λόγου, ἀλλὰ καὶ στὴν ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σάρκωσή Του. *«Πρὶν ἀπ᾽ ὅλα ὑπῆρχε ὁ Λόγος κι ὁ Λόγος ἦταν μὲ τὸν Θεό, καὶ ἦταν Θεὸς ὁ Λόγος. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἦταν Αὐτὸς μὲ τὸν Θεό. Τὰ πάντα δι᾽ Αὐτοῦ δημιουργήθηκαν καὶ ἀπ᾽ ὅσα ἔγιναν τίποτα χωρὶς Αὐτὸν δὲν ἔγινε… Κι ὁ Λόγος ἔγινε ἄνθρωπος κι ἔστησε τὴν σκηνή Του ἀνάμεσά μας»*[2].

2. *«Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν,*

Ἡ Ἐκκλησία κηρύττει, ὅτι Αὐτός, ποὺ σαρκώθηκε γιὰ μᾶς, εἶναι ὁ Προαιώνιος Θεός. Ὁ θεοκήρυκας Ἀπόστολος ὑψηγορεῖ· *«Μεγάλο εἶναι τὸ μυστήριο τῆς πίστεως ποὺ μᾶς ἀποκαλύφθηκε. Ὁ Θεὸς ἐφανερώθηκε ὡς ἄνθρωπος»*[3]. Μὲ τὴν σάρκωσή Του ὁ Θεὸς ἀποκαλύφθηκε στοὺς ἀνθρώπους καὶ ἔδειξε στὸν ἄνθρωπο τὸ ὕψος τοῦ προορισμοῦ του, τὸν σκοπὸ καὶ τὸ νόημα τῆς ζωῆς του. Νὰ γίνει ἰσόθεος.

Ἐμεῖς προσκυνοῦμε μὲ πίστη τὸ μυστήριο, τὸν Εὐεργέτη καὶ Λυτρωτή μας, μὲ τοὺς ὕμνους, τὴν θεολογία μας καὶ τὴν ἄσκησή μας, ποὺ εἶναι ἄρνηση στὴν ἀσέβεια, στὴν πονηρία, στὸν ἐγωϊσμό, στὴν πλεονεξία, στὴν φιλοχρηματία, στὴν φιλαρχία καὶ σ᾽ ὅλες τὶς ἄλλες κακίες.

Ἔτσι δοξάζουμε τὸν σαρκωθέντα Κύριο καὶ Θεό μας Ἰησοῦ Χριστὸ μὲ τὴν πίστη καὶ τὴν ἀρετή μας.

Εὐλογῶ πατρικὰ ὅλους σας καὶ εὔχομαι νὰ ἔχετε πλούσια τὴν εὐλογία τοῦ Σαρκωθέντος Θεοῦ μας.

Χρόνια πολλὰ καὶ εὐλογημένα.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ Δανιήλ

καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. πάντα δι᾽ αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν ὃ γέγονεν… Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωάννου α΄ 1-3, 14).

3. *«Μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριονἱ Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί»* (Τιμ. Α΄ γ΄ 16.) .

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2002

Παιδιά μου καὶ Ἀδελφοί μου

ορτάζουμε καὶ φέτος τὰ Γενέθλια τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἑορτὴ γίνεται ἀφορμὴ νὰ δοξολογήσουμε τὸν Τριαδικὸ Θεό μας γιὰ τὴν ἄφατη εὐεργεσία Του στὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, νὰ ἐκφράσουμε τὴν εὐγνωμοσύνη μας γιὰ ὅλες τὶς δωρεές Του ποὺ πλούσια καὶ μὲ ἀγαθότητα σκόρπισε σ᾽ ὅλους ἐμᾶς.

Ἔτσι ἡ ἑορτή γίνεται ἀφορμή γιὰ νὰ θυμηθοῦμε τὴν εὐεργεσία καὶ νὰ ἐκφράσουμε τὴν πίστη καὶ τὴν ἀρετή μας.

Ἐπιθυμοῦμε κατὰ τὴν λαμπρὰ ἑορτὴ αὐτὴ νὰ θίξουμε τρία θέματα, ποὺ ἅπτονται καὶ ἀναφέρονται στὴν πνευματικὴ ζωή μας.

1. Νὰ ἑορτάσουμε μὲ τὸν Χριστό.

Στὶς μέρες μας καὶ στὴν ἐποχή μας συμβαίνει τοῦτο τὸ παράδοξο· πολλοὶ νὰ ἑορτάζουν τὰ Χρι-

στούγεννα χωρὶς τὸν Χριστό. Μὲ πόνο ψυχῆς καὶ ὀδυνόμενοι παρατηροῦμε τὸ φαινόμενο τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ψυχῶν ἀπὸ τὸν Λυτρωτὴ καὶ Σωτήρα Κύριο Ἰησοῦ Χριστό. Πολλοὶ ζοῦν σὲ μιὰ τραγικὴ ἀντιφατικότητα. Ἰδοὺ πῶς· Δοξάζουν τὸν Ἰησοῦ γιατὶ μᾶς ἐλύτρωσε, ἀλλὰ συνεχίζουν νὰ ζοῦν κάτω ἀπὸ τὴν τυραννία βδελυκτῶν παθῶν. Ἑορτάζουν, ὅτι *«τὸ φῶς ἦρθε στὸν κόσμον»*[1], ἀλλὰ περιπλανῶνται στὸ σκότος τῶν ματαίων πλανῶν, τῶν ἀμφισβητήσεων, τοῦ ψεύδους καὶ τῆς κενῆς ἀπάτης. Πανηγυρίζουν, διότι ὁ Κύριος νίκησε τὸν θάνατο καὶ συγχρόνως τοὺς πνίγει ἡ ὀσμὴ τοῦ θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς, ποὺ ἀναδύεται σχεδὸν ἀπὸ παντοῦ.

Ἀναρωτιόμαστε, ποιό εἶναι γι᾽ αὐτοὺς τὸ νόημα μιᾶς τέτοιας ἑορτῆς;

Ὁ πιστὸς ἑορτάζει καὶ χαίρεται, γιατὶ μὲ τὴν σάρκωσή Του ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, τοῦ δίνει τήν δυνατότητα νὰ μετέχει στὴν θεία ζωὴ καὶ νὰ γίνει κοινωνός τῶν ἀγαθῶν τῆς Βασιλείας Του γιὰ νὰ ὑπερβῆ τὴν ἀθλιότητα, τὴν ρηχότητα, τὴν ἀπάτη, τὴν φθορά, τὴν ματαιότητα, τὸ ψεῦδος τῆς ἐκπεσμένης ζωῆς του, γιὰ νὰ νικήσει ὁριστικῶς τὸν θάνατο.

Ὁ πιστός ἄνθρωπος ζεῖ τὴν ἐσχατολογικὴ προσδοκία, τὴν ἐρχομένη Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μὲ τὴν δύναμη αὐτῆς τῆς ἐρχόμενης, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς ἡμῶν ὑπάρχουσας Βασιλείας, πορεύεται στὴν ζωή του, τὴν

1. *«Τὸ φῶς ἐλύληθεν εἰς τὸν κόσμον»* (Ἰωάννου γ΄ 19).

νοηματοδοτεῖ καὶ ἀντιμετωπίζει κάθε δοκιμασία καὶ πειρασμό.

Ἔτσι ἑορτάζει αὐθεντικὰ ἐκκλησιαστικὰ Χριστούγεννα.

❄

2. Ἡ ζωὴ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀφορᾶ σ᾽ ὅλους μας. Οἱ ἑορτὲς δέν ἔχουν ἐπετειακὸ χαρακτήρα.

Ὁ πρύτανις τῶν θεολόγων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς μᾶς διδάσκει, ὅτι ἑορτάζουμε τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου μας, ἐπειδή ἀφοροῦν σὲ μᾶς προσωπικῶς. Λέει ἀκριβῶς· *«Γιὰ μᾶς ὁ Σωτήρας Χριστὸς τέλεσε τὶς ἑορτές»*[2].

Μὲ τὴν ἐνανθρώπησή Του ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἔδωσε σὲ μᾶς τὴν δυνατότητα νὰ ζήσουμε. Ἑορτάζουμε, ἐπειδὴ μποροῦμε νὰ ξαναγεννηθοῦμε. Ἑορτάζουμε, ἐπειδὴ μποροῦμε νὰ ὑπερβοῦμε τὰ ὑπαρξιακὰ ὅρια τῆς φθαρτῆς καὶ πρόσκαιρης ζωῆς μας, δηλαδή τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν θάνατο. Ἑορτάζουμε, ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν κατάσταση τῶν δούλων ἀνήλθαμε στὴν κατάσταση τῶν υἱῶν καὶ κληρονόμων τοῦ Θεοῦ[3]. Δικαιοῦνται ἑπομένως καὶ λογικῶς νὰ ἑορτάζουν γιὰ ὅλα αὐτά, ὅσοι οἰκειοποιοῦνται αὐτὰ τὰ ἀγαθὰ καὶ ἀπολαμβάνουν τὴν ὑπερφυῆ

2. *«Ἡμῖν ὁ Χριστὸς τὰς ἑορτὰς ἐκτετέλεκεν»* (Ἰωάν. Δαμασκηνοῦ Λόγος Α΄ *«Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν»*, ΕΠΕ τ. 9ος, σελ. 10.

3. Ἰδὲ Ἰωάννου ιε΄ 15, Ρωμαίους η΄ 15, Γαλάτας δ΄ 5.

εὐεργεσία καὶ χρηστότητα τοῦ Θεοῦ ὡς προσωπική τους εὐεργεσία, ὅπως διδάσκει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος· *«Ὁ Θεὸς φανέρωσε τὴν χάρη του, γιὰ νὰ σώσει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτὴ ἡ χάρη μᾶς καθοδηγεῖ νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν ἀσέβεια καὶ τὶς ἁμαρτωλὲς ἐπιθυμίες καὶ νὰ ζήσουμε μὲ σωφροσύνη, μὲ δικαιοσύνη, καὶ μὲ εὐσέβεια στὸν παρόντα αἰώνα»*[4].

3. Φανερώθηκε ἐν σαρκὶ γιὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσει στὴν θεογνωσία.

Ἡ σάρκωση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀποκάλυψη τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ἔνδοξη φανέρωσή Του σ' ὅλα τὰ ὄντα καὶ δημιουργήματά Του. Μὲ τὸ μυστήριο τῆς κατὰ σάρκα οἰκονομίας τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου, ὁ Θεός ἔγινε γνωστός καὶ μεθεκτὸς ἀπὸ τὰ δημιουργήματά Του.

«Ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ»[5] γιὰ νὰ καταστήσει δυνατὴ τὴν ἕνωσή μας μαζί Του καὶ τὴν μετοχή μας στὴν ζωή Του. Κατὰ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστὸ αὐτὴ εἶναι ἡ ἔννοια τῆς θεογνωσίας, τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ.

«Καὶ νὰ ποιὰ εἶναι ἡ αἰώνια ζωή· Νὰ ἀναγνωρίσουν οἱ ἄνθρωποι ἐσένα ὡς μόνο ἀληθινὸ Θεό,

---

4. *«Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι»* (Τίτου β« 11-12).

5. Τιμοθέου Α΄ γ΄ 16.

καθὼς καὶ ἐκεῖνον ποὺ ἀπέστειλες, τὸν Ἰησοῦ Χριστό»[6].

Ὁ χῶρος, ὅπου βιοῦται καὶ πραγματοποιεῖται αὐτὴ ἡ μοναδικὴ ἐμπειρία εἶναι ἡ Ἐκκλησία.

Ἡ Ἐκκλησία μας μὲ τὴν ζωή της, τὴν λατρεία της, τὸ ἦθος της, τὴν διδασκαλία της, τὰ μυστήριά της ἑνώνει τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸν Θεό. Καὶ ἡ ἕνωση αὐτὴ εἶναι αὐθεντική, γνήσια, ἀληθινή, σωτήρια.

Ἔτσι τὰ Χριστούγεννα λαμβάνουν ἀληθινὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ νόημα καὶ περιεχόμενο. Ὅταν ἡ ἑορτὴ ἔτσι βιώνεται, τότε εἶναι χαρὰ καὶ εὐφροσύνη, πρόγευση τῆς μέλλουσας χαρᾶς, τῆς πανηγύρεως, τῆς χαρᾶς τῶν πρωτοτόκων τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Ἔτσι εὔχομαι καὶ σεῖς νὰ ἑορτάζετε τὰ Χριστούγεννα.

Χρόνια πολλὰ καὶ εὐλογημένα.

Μὲ ἑόρτιες πατρικὲς εὐχές.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ Δανιήλ

6. *«Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκουσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καί ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν»* (Ἰωάννου ιζ« 3).

Λεπτομέρεια ἀπὸ τὴν εἰκόνα τῆς Γεννήσεως
τῆς Μονῆς Διονυσίου.

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2003

Παιδιά μου καὶ Ἀδελφοί μου

πέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος.

Ἀνέτειλε ἡ ποθεινοτάτη καὶ ἐπέραστη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς Τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία πληροῖ τὴν ὕπαρξή μας μὲ θεία εὐφροσύνη.

«Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρᾶς πληροῦνται· Χριστός ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου».

Ἡ Ἐκκλησία ἑορτάζει καὶ ὅλοι ἑορτάζουμε:

1. Τὴν Ἐπιφάνεια τοῦ Ἀληθινοῦ καὶ Ζῶντος Θεοῦ.

Ἑορτάζουμε τὴν ἐμφάνιση δηλαδὴ τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμο καὶ στὰ κτίσματά Του. Ὁ Θεός δὲν εἶναι πλέον ἄγνωστος, δὲν εἶναι ἀθέατος, δὲν εἶναι ἀπρόσιτος. *«Ὁ Θεὸς εἶναι γνωστὸς στὴν Ἰουδαία,*

τὸ δὲ ὄνομά του εἶναι μεγάλο μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν»[1] διακηρύσσει ἡ Ἁγία Γραφή.

Μὲ κραυγὴ ἀγωνίας ἱκέτευε ὁ ἄνθρωπος κατὰ τοὺς χρόνους τῆς προσδοκίας· *«Μακάρι ὁ Θεὸς νὰ φανεῖ οἰκτίρμων καὶ εὔσπλαχνος σὲ μᾶς καὶ νὰ μᾶς εὐλογήσει, νὰ μᾶς δείξει τὸ πρόσωπό του καὶ νὰ μᾶς ἐλεήσει»*[2]. Τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου βεβαιώνει καὶ ἐπισφραγίζει, ὅτι *«Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί»*[3].

Ἡ θεογνωσία εἶναι ἡ πρώτη ἀφορμὴ πνευματικῆς χαρᾶς, γι᾽ αὐτὸ καὶ ψάλλουμε πανηγυρικῶς *«Ἡ γέννησίς Σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως»*.

Ὁ ἄνθρωπος ἀφ᾽ ὅτου χωρίσθηκε, ἕνεκα τῆς ἁμαρτίας του, ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν κοινωνία μετ᾽ Αὐτοῦ, ἀναζητοῦσε τὸν Πατέρα Του. *«Ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν Σου»*[4] φώναζε πρὸς Αὐτὸν ὁ δίκαιος. Ἔψαχνε νὰ βρεῖ τὸν Θεό Του. Νὰ Τὸν συναντήσει καὶ νὰ ἐπικοινωνήσει μαζί Του.

Κι ὁ Θεός Πατέρας ἀνταποκρινόμενος σ᾽ αὐτὴν τὴν πανανθρώπινη ἐπιθυμία ἀπάντησε στὸ παρελθόν, κατὰ τὴν διαδρομὴ τοῦ ρέοντος χρόνου, μὲ πολλοὺς

---

1. *«Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ»* (Ψαλμοῦ οε΄ 1).

2. *«Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσι ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου»* (Ψαλμοῦ ξζ΄ 1-3).

3. Τιμοθέου Α΄ γ΄ 16.

4. Ψαλμοῦ κστ΄ 6.

τρόπους στὸν ἄνθρωπο. Ὅμως *«τοὺς ἔσχατους χρόνους μίλησε σ᾽ ἐμᾶς μέσῳ τοῦ Υἱοῦ του»*[5].

Στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴδαμε καὶ γνωρίσαμε τὸν ἀληθινὸ Θεό. Στὸν αἰτήσαντα ἀπόστολο Φίλιππο *«Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα»*, ὁ Κύριός μας ἀπάντησε ἐρωτώντας τὸν Φίλιππο, *«τόσον καιρὸ εἶμαι μαζί σας, Φίλιππε, καὶ δὲν μὲ γνωρίζεις; Αὐτὸς ποὺ ἔχει δεῖ ἐμένα, ἔχει δεῖ καὶ τὸν Πατέρα»*[6] προσθέτει μὲ ἐκπλήσσουσα κατηγορηματικότητα.

Μὲ τὸ μυστήριο τῆς ἐνανθρωπήσεως ὁ ἄνθρωπος γίνεται *«κοινωνὸς θείας φύσεως»*[7]. Τοιουτοτρόπως ὁ Θεὸς δὲν κατέστη γνωστός, ἀλλὰ καὶ μεθεκτὸς κατὰ τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας.

❄

2. Τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν συνεχῆ παρουσία Του στὴν ζωή μας.

Ἑορτάζουμε καὶ ψάλλουμε *«Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν»*. Ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Θεοῦ δὲν ἦταν μία ἐνέργειά Του σὲ μιὰ συγκεκριμένη ἐποχή, ἀλλὰ ἔγινε πρὸς ὅλες τὶς γενεὲς τῶν ἀνθρώπων. Μᾶς ἐπισκέφθηκε καὶ ἔμεινε μαζί μας. Ζοῦμε

5. *«Ἐπ᾽ ἐσχάτων δέ τῶν χρόνων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ»* (πρὸς Ἑβραίους α΄ 1).

6. *«Τοσοῦτον χρόνον μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι καί οὐκ ἔγνωκάς με Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τόν Πατέρα»* (Ἰωάννου ιδ΄ 8-9).

7. Πρβλ. Πέτρου Β΄ α΄ 4.

καὶ ἔχουμε τὸν Κύριο καὶ Θεό μας παρόντα καὶ ζῶντα στὴν ζωή μας.

Ὁ Θεὸς εἶναι παρὼν καὶ ἐνεργεῖ στὴν Ἐκκλησία Του τὴν σωτηρία μας. Μέ τὴν Ἐκκλησία φανερώνει τὴν ἀγάπη Του. Μέ τὴν Ἐκκλησία μᾶς ἁγιάζει. Μέ τὴν Ἐκκλησία μᾶς διδάσκει. Μέ τὴν Ἐκκλησία μᾶς ἑνώνει μαζί Του. Μᾶς τρέφει. Μᾶς ἀναπαύει. Μᾶς ἀνιστᾶ.

3. Τὴν πορεία πρὸς τὴν δόξα τῆς θείας Βασιλείας.

Ἑορτάζουμε τὴν σάρκωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία πορεύεται μὲ τὴν προσδοκία νὰ μεταβεῖ ἀπὸ τὴν ἐμπειρία τῆς σαρκώσεως στὴν ἐμπειρία τῆς κοινωνίας τῆς θείας καὶ αἰωνίου δόξης· *«γιατὶ ἡ γνώση μας περιορίζεται σὲ ἕνα μέρος τῆς ἀλήθειας… τώρα βλέπουμε τὰ πράγματα θαμπά, σὰν μέσα ἀπὸ μεταλλικὸ καθρέφτη· τότε ὅμως πρόσωπο μὲ πρόσωπο θὰ δοῦμε τὸν Θεό»*[8].

Πορευόμαστε μέσα στὴν τραγικότητα καὶ τὴν ὀδύνη τῆς παρούσας ζωῆς, μεταμορφούμενοι ὀλίγον κατ᾽ ὀλίγον κατὰ τὸν εἰπόντα·

«Ὅλοι, ἐμεῖς, λοιπόν, χωρὶς κάλυμμα στὸ πρόσωπο κοιτάζουμε σὰν σὲ καθρέφτη τὴν λαμπρότητα τοῦ Κυρίου καὶ μεταμορφωνόμαστε σ᾽ αὐτὴν τὴν

8. *«Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν… βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι᾽ ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον»* (πρὸς Κορινθίους Α΄ ιγ΄ 9-12).

λαμπρὴ εἰκόνα του· μὲ τὴν ἐνέργεια τοῦ Κυρίου, ποὺ εἶναι τὸ Πνεῦμα, βαδίζουμε ἀπὸ δόξα σὲ δόξα»[9].

Τὴν βεβαιότητα αὐτὴ τῆς κοινωνίας μὲ τὸν Θεὸ στηρίζει ἡ ἐνανθρώπηση. Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία μᾶς δίδεται, μᾶς προσφέρεται πλουσίως, αὐτὴ μᾶς ἀνακαινίζει συνεχῶς, παρὰ τὶς πτώσεις τῆς ἁμαρτωλῆς ζωῆς μας.

Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Οἱ σκέψεις αὐτὲς γιὰ τὴν θεογνωσία, γιὰ τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ στὴν ζωή μας, γιὰ τὴν μεταμορφωτικὴ πορεία μας στὴν ζωὴ αὐτὴ καὶ γιὰ τὸν ἀγώνα τῆς ἀνακαινίσεως τῆς ὑπάρξεώς μας, ἀποτελοῦν τὸν πατρικὸ ἑόρτιο χαιρετισμό μου πρὸς ὅλους σας.

Εὔχομαι ὁ Κύριος καὶ Θεός μας νὰ χαρίζει σὲ ὅλους σας αὐτὰ τὰ θεῖα δωρήματα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸ νόημα καὶ τὴν εὐφροσύνη τῆς μεγάλης αὐτῆς Δεσποτικῆς Ἑορτῆς.

Ἔτη πολλὰ καὶ εὐλογημένα.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ Δανιήλ

9. *«Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου Πνεύματος»* (πρὸς Κορινθίους Β΄ γ΄ 18).

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2004

Ἀδελφοί μου καὶ παιδιά μου,

Ἐκκλησία μας μὲ λατρευτικὴ ἔξαρση μᾶς καλεῖ νὰ βιώσουμε τὸ *«καινόν»*, τὸ *«καινότατον ὑπὸ τὸν ἥλιον»* μυστήριο, τὴν σάρκωση τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εἴσοδο Αὐτοῦ στὴν ἱστορία καὶ στὸν κόσμο.

Ὡστόσο παρατηροῦμε, ὅτι μέσα στὶς βιοτικὲς μέριμνες καὶ φροντίδες τῆς ἐποχῆς μας πνίγεται καὶ χάνεται γιὰ πολλοὺς ἀδελφούς μας τὸ μήνυμα -τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα- τὸ εὐαγγέλιο τῶν ἡμερῶν αὐτῶν. Ἔτσι χάνεται γι᾽ αὐτούς ἡ ἐλπίδα, νὰ γνωρίσουν καὶ νὰ κατανοήσουν, γιατί ὁ Θεός ἦρθε στὸν κόσμο. Γιατί σαρκώθηκε. Γιατί γίνεται *«ὃ οὐκ ἦν»*.

Τὴν ἀπάντηση στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ μᾶς τὴν δίνει ἡ Ἁγία Γραφή, ἡ ὁποία προετοίμασε τὸν κόσμο γιὰ τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ καὶ στὴν συνέχεια οἱ Θεόπτες ἱστόρησαν αὐτὸ τὸ μέγα μυστήριο τῆς πίστεώς μας. Ὁ Ἄγγελος μᾶς πληροφόρησε αὐθεντικῶς γιὰ τὸν σκοπὸ τῆς σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ

Θεοῦ, λέγοντας πρὸς τὴν Παρθένο Μαρία· *«Αὐτὸς θὰ σώσει τὸν λαό του ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες του»*[1].

Ἦρθε καὶ ἔρχεται συνεχῶς ὁ Θεὸς στὸν κόσμο, γιὰ νὰ μᾶς σώσει ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες μας. Νὰ σηκώσει τὸ βαρὺ φορτίο τῶν ἁμαρτιῶν μας. Νὰ θεραπεύσει τὶς πληγὲς τῶν παθῶν μας. Νὰ μᾶς ἀνυψώσει ἀπὸ τὴν δουλεία τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ διαβόλου στὴν ἐλευθερία τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Ὅλοι εἴμαστε πληγωμένοι ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Τὸ αἰσθανόμαστε καθημερινῶς, διότι αὐτὸ μᾶς στερεῖ τὴν χαρὰ τῆς ζωῆς. Ἡ ὑποδούλωσή μας στὴν ἁμαρτία μᾶς κοστίζει τὸν θάνατο, σωματικὸ καὶ πνευματικό.

Ἦρθε ὅμως ὁ Σωτήρας Χριστὸς νὰ μᾶς διδάξει μὲ τὴν ζωή Του καὶ τὴν διδασκαλία Του τὸν τρόπο, μέσῳ τοῦ ὁποίου θὰ δυνηθοῦμε νὰ νικήσουμε τὴν ἁμαρτία καὶ νὰ καταστοῦμε ἐλεύθεροι. Γιὰ νὰ ζήσουμε μαζί Του μακριὰ ἀπὸ τὴν φθορὰ καὶ τὸν καθημερινὸ θάνατο.

Αὐτὸ ὅμως τὸ ἐπιτυγχάνουν μόνον ὅσοι τὸ ἐπιθυμοῦν, πιστεύουν σ᾽ Αὐτόν καὶ πορεύονται ἐφαρμόζοντες[2], τηροῦντες τὶς ἐντολές Αὐτοῦ. Εἶναι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ἐπιτρέπουν σ᾽ Αὐτὸν νὰ γεννηθεῖ μέσα τους καὶ νὰ ζήσει στὴν ζωή τους.

Ἦρθε γιὰ νὰ δημιουργήσει τὴν καινὴ κτίση. Νὰ

1. *«Αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν Αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ»* (Ματθαίου α΄ 21).

2. *«Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν, ᾗ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε»* (πρὸς Γαλάτας ε΄ 1).

ἀναδημιουργήσει τὸν κόσμο καὶ τὸν ἄνθρωπο. Νὰ τὸν ἀπαλλάξει ἀπὸ τὶς φοβερὲς συνέπειες τῆς ἁμαρτίας, γιὰ νὰ ζήσει τὴν θεία ζωή, τὴν ὄντως ζωή, τὴν ὁποία τοῦ στέρησε ὁ διάβολος.

Ἡ σάρκωση τοῦ Θεοῦ ὁριοθετεῖ καὶ χωρίζει δύο κόσμους, δύο περιόδους τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας. Γιὰ τοῦτο καὶ ἀριθμοῦμε τὰ ἔτη ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ παλαιὸς κόσμος τῆς ἁμαρτίας παρήκμασε καὶ ἔσβησε, ὁ κόσμος στὸν ὁποῖο *«οἱ ἄνθρωποι ἦταν ὑπόδουλοι στὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου»*[3]. Καί ἀνέτειλε ἕνας καινούργιος κόσμος, *«ἡ καινὴ κτίσις»*[4] στὴν ὁποία ὁ Θεός συνεορτάζει μαζὶ μὲ τὸν λαό Του καὶ ὁ ἄνθρωπος κοινωνεῖ καὶ μετέχει στὴν ζωὴ τοῦ Θεοῦ. Τώρα ὁ ἄνθρωπος εἶναι παιδὶ τοῦ Θεοῦ καὶ κληρονόμος τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν τῆς βασιλείας Του.

Οἱ καμπάνες τῶν Ἐκκλησιῶν μας σημαίνουν καὶ προσκαλοῦν τὸν κόσμο νὰ ἑορτάσει αὐτὴ τὴν χαρά.

Εὔχομαι πατρικῶς, ὅπως τὰ φετεινὰ Χριστούγεννα γίνουν ἡ ἀπαρχὴ γιὰ μία οὐσιαστικὴ σύνδεση ὅλων μας μὲ τὴν ἀναγεννημένη ἀνθρωπότητα, τὴν ὁποία ἐγκαινίασε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ τὴν Γέννησή Του στὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

3. *«Ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι»* (πρὸς Γαλάτας δ΄ 3).

4. Πρὸς Γαλάτας στ΄ 15. Κορινθίους Β΄ ε΄ 17.

Ἔτη πολλά, εὐλογημένα ἀπὸ τὸν Σωτήρα μας Χριστό.

Μὲ πατρικὲς ἑόρτιες εὐχές.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ Δανιήλ

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2005

Ἀδελφοί μου καὶ παιδιά μου,

Μᾶς καλεῖ ἡ Ἐκκλησία μας νὰ ἑορτάσουμε σήμερα Χριστοῦ τὰ γενέθλια καὶ νὰ ἀναζητήσουμε τὸ νόημα τῆς ἑορτῆς «*ὅπως μᾶς παρέδωσαν ἐκεῖνοι ποὺ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἦταν αὐτόπτες μάρτυρες καὶ ἔγιναν κήρυκες αὐτοῦ τοῦ χαρμόσυνου μηνύματος*»[1], καὶ τὸ βίωσαν οἱ θεοφόροι Πατέρες μας, οἱ ὁποῖοι ἔμαθαν τὰ θεῖα, ἐπειδὴ ἔπαθαν τὰ θεῖα, μεταμόρφωσαν δηλαδὴ ἐκούσια τὴν ζωή τους, ἀπὸ ζωὴ πτώσεως σὲ ζωὴ θεώσεως.

Αὐτοὶ ἀνέλυσαν τὸ «*μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον*»[2]. Ἀπὸ τὴν θεία σοφία τους ἐρανιζόμαστε μερικὰ γιὰ νὰ τὰ προσφέρουμε πρὸς ἑόρτιο χαρὰ καὶ πνευματικὴ εὐφροσύνη.

Ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ σημαίνει:

---

1. «*Καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου*» (Λουκᾶ α« 2).

2. Τιμοθέου Α΄ γ΄ 16.

α΄. Τὴν ὕψιστη εὐγένεια τῆς ἀνθρώπινης φύσεως

Ἡ ἀνθρώπινη φύση, στὸ πρόσωπο ἀσφαλῶς τῆς Θεοτόκου, ἔφθασε στὸ ὕψιστο σημεῖο τιμῆς καὶ καταξιώσεώς της. Στὸ πρόσωπο τῆς Θεοτόκου ἡ ἀνθρωπότητα ἐξεπλήρωσε τὸν σκοπὸ τῆς δημιουργίας, κατέστη ἀξία νὰ γεννήσει τὸν ἐνανθρωπήσαντα Υἱὸ τοῦ Θεοῦ. Μ᾽ αὐτὸ τὸν τρόπο ἀπέδωσε στὸν Δημιουργὸ Θεὸ τὸ κοινὸ χρέος τῆς ὑπάρξεως.

Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἔργο Θεοῦ, τὸ ὁποῖο διανοίγει τοὺς ὁρίζοντες τῆς σκέψεώς μας γιὰ νὰ θαυμάσουμε αὐτὴ τὴν ὕψιστη εὐγένεια τῆς ἀνθρώπινης φύσεως, ἀλλὰ καὶ νὰ στοχασθοῦμε τοῦτο· ἐμεῖς ἀποδίδουμε στὸν Δημιουργό μας τὸ ὀφειλόμενο, τὸ ὁποῖο εἶναι ἡ πίστη καὶ ἡ ἀρετή μας;

❄

β΄. Τὴν ἕνωση Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου

Στὸ πρόσωπο τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἑνώθηκε ἡ θεότητα μὲ τὴν ἀνθρωπότητα. Μὲ τὴν ἐνανθρώπηση, ἡ γυμνὴ κάθε ἀξίας καὶ τιμῆς ἀνθρωπότητα, πάνω στὴν ὁποία βάρυνε ὁ προφητικὸς λόγος τοῦ Θεοῦ[3], μεταλαμβάνει τοῦ κρείττονος, δηλαδὴ τῆς ἀθανασίας καὶ τῆς ζωῆς μετὰ τοῦ Θεοῦ. Σ᾽ αὐτὴ τὴν δωρεὰ ἀναφέρεται ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγοντας· *«γνωρίζετε, βέβαια, τὴν χάρη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἦταν πλούσιος κι ἔγινε φτωχὸς γιὰ*

3. *«Γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ»* (Γενέσεως γ« 19).

μᾶς, γιὰ νὰ μπορέσετε ἐσεῖς νὰ πλουτίσετε μὲ τὴν φτώχεια ἐκείνου»[4].

γ΄. Τὸ ἀρχέτυπο τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου

Στὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ἀνακαλύψει τὸ ἀρχέτυπό του, δηλαδὴ τὴν μοναδικὴ καὶ ἀδιάψευστη ἀλήθεια τῆς ἀναζητούμενης ἀνθρωπιᾶς του. Στὸ ἐρώτημα ποιός ὀφείλει νὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ἡ ἀπάντηση εἶναι· ὅπως ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

δ΄. «Ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν»[5].

Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἔγινε καὶ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἔδωσε τὴν δυνατότητα σ᾽ ὅσους τὸ ἐπιθυμοῦν καὶ τὸ ἐπιδιώξουν ἀπὸ υἱοὶ ἀνθρώπων νὰ ἀνυψωθοῦν στὴν τάξη καὶ τὴν θέση τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων τοῦ Θεοῦ Πατέρα κατὰ τὴν ὑπόσχεσή Του· «Θὰ κατοικήσω ἀνάμεσά τους καὶ θὰ πορεύομαι μαζί τους. Θὰ εἶμαι Θεός τους, κι αὐτοὶ θὰ εἶναι λαός μου... Θὰ εἶμαι γιὰ σᾶς ὁ Πατέρας σας, κι ἐσεῖς θὰ εἶστε υἱοὶ καὶ θυγατέρες μου, λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος[6].

---

4. *«Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι᾽ ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε»* (πρὸς Κορινθίους Β΄ η΄ 9).

5. Πρὸς Γαλάτας δ΄ 5.

6. *«Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός ... καὶ ἔσομαι ὑμῖν*

Μὲ τὴν ἐνανθρώπησή Του ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς χάρισε σὲ ὅλους, Πατέρα καὶ ἀδελφούς.

ε΄. Τὸν σκοπὸ τῆς ἐναθρωπήσεως.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐξηγεῖ τὸν σκοπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως καὶ τὸν συνδέει μὲ τὴν σταυρικὴ θυσία καὶ τὶς δύο παρουσίες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Ὁ Θεὸς φανέρωσε τὴν χάρη του, γιὰ νὰ σώσει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτὴ ἡ χάρη μᾶς καθοδηγεῖ νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν ἀσέβεια καὶ τὶς ἁμαρτωλὲς ἐπιθυμίες καὶ νὰ ζήσουμε μὲ σωφροσύνη, μὲ δικαιοσύνη καὶ μὲ εὐσέβεια στὸν παρόντα αἰώνα, περιμένοντας τὴν μακαριότητα ποὺ ἐλπίζουμε, δηλαδὴ τὴν ἐμφάνιση τῆς δόξας τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτήρα μας, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὁ ὁποῖος ἔδωσε τὸν ἑαυτόν Του γιὰ μᾶς, γιὰ νὰ μᾶς λυτρώσει ἀπὸ κάθε ἀνομία, νὰ μᾶς καθαρίσει καὶ νὰ μᾶς κάνει ἕνα λαὸ ποὺ νὰ ἀνήκει μόνο σ᾽ Αὐτὸν καὶ νὰ καταγίνεται μὲ ζῆλο στὰ καλὰ ἔργα»[7].

εἰς Πατέρα καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ» (πρὸς Β« Κορινθίους στ« 16, 18).

7. *«Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν*

στ΄. Τὴν βεβαιότητα τῆς παρουσίας τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ στὴν ζωή μας.

Τὸ ὄνομα «Ἐμμανουήλ»[8] εἶναι ἀνέκφραστα θελκτικό. Ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας καὶ τώρα καὶ γιὰ πάντα. Ἀναχωρώντας ἀπὸ τὸν κόσμο τὴν ἡμέρα τῆς ἀναλήψεώς Του στοὺς οὐρανούς ὁ Κύριος εἶπε στοὺς ἔκπληκτους μαθητές Του *«Ἰδοὺ, ἐγὼ θὰ εἶμαι μαζί σας πάντα, ὡς τὴν συντέλεια τοῦ κόσμου»*[9]. Θὰ ἔλθει γιὰ νὰ μᾶς παραλάβει *«κι ἔτσι θὰ εἴμαστε γιὰ πάντα μὲ τὸν Κύριο»*[10].

ζ΄. Ὅτι γεννήθηκε Σωτήρας καὶ Λυτρωτής μας.

Ὄχι θρησκευτικὸς ἡγέτης ἢ φιλόσοφος ἢ κοινωνικὸς ἀναμορφωτής. Αὐτὴ τὴν εἴδηση ἔδωσαν οἱ ἄγγελοι στοὺς ἀνθρώπους· «Σήμερα στὴν πόλη τοῦ Δαβὶδ γεννήθηκε γιὰ χάρη σας σωτήρας - καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός»[11].

η΄. Τὸ μέγεθος τῆς θείας ἀγάπης.

Ὁ πιστὸς ἄνθρωπος ἐνθαρρύνεται στὴν ζωὴ καὶ

8. Ματθαίου α΄ 23.

9. *«Ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος»* (Ματθαίου κη« 20).

10. *«Καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα»* (πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ δ΄ 17).

11. *«Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος»* (Λουκᾶ β΄ 11).

στὸν πνευματικὸ ἀγώνα του ἀπὸ τὴν πεποίθηση ὅτι πάνω ἀπὸ τὰ διάφορα προβλήματα τῆς ζωῆς του, τὰ ὁποῖα δὲν λείπουν ποτέ, ὑπάρχει Ἐκεῖνος ποὺ μᾶς ἀγάπησε καὶ μᾶς ἀποκάλυψε τὴν ἀγάπη Του μέσα στὴν ἱστορία. *«Τόσο πολὺ ἀγάπησε ὁ Θεὸς τὸν κόσμο, ὥστε παρέδωσε σὲ θάνατο τὸν μονάκριβο υἱό Του, γιὰ νὰ μὴ χαθεῖ ὅποιος πιστεύει σ᾽ Αὐτὸν ἀλλὰ νὰ ἔχει ζωὴ αἰώνια»*[12].

θ΄. Ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δεκδικεῖ τὴν ἀποκλειστικότητα καὶ μοναδικότητα

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς γεννιέται στὴν καρδιὰ ἑνὸς ἀνθρώπου μόνον ὅταν οἱ ἄλλοι «θεοί» του πεθάνουν καὶ ὅταν οἱ ἄλλες ἐλπίδες του ἀποδειχθοῦν ψεύτικες. Διευκρίνησε ὅτι δὲν κατοικεῖ σὲ μοιρασμένες καρδιὲς μὲ τοὺς λόγους Του· *«Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι δοῦλος σὲ δύο κυρίους· γιατὶ ἢ θὰ μισήσει τὸν ἕνα καὶ θὰ ἀγαπήσει τὸν ἄλλο, ἢ θὰ στηριχθεῖ στὸν ἕνα καὶ θὰ περιφρονήσει τὸν ἄλλο. Δὲν μπορεῖτε νὰ εἶστε δοῦλοι καὶ στὸν Θεὸ καὶ στὸ χρῆμα»*[13].

12. *«Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ᾽ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον»* (Ἰωάννου γ΄ 16).

13. *«Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ»* (Ματθαίου στ΄ 24).

ι΄. Ὅτι ἀπαιτεῖ τὴν ὁλοκληρωτικὴ ἀφιέρωσή μας

Οἱ Μάγοι πρὶν προσφέρουν τὰ δῶρα τους, ἔπεσαν κατὰ γῆς καὶ Τὸν προσκύνησαν. Κι ἐμεῖς πρῶτα ἀπ᾽ ὅλα, ἂς Τοῦ δώσουμε τὴν καρδιά μας. Ἂς ἀναφωνήσουμε μαζὶ μὲ τὸν ἀπόστολο Θωμᾶ *«ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου»*[14].

Εὔχομαι γιὰ τὴν ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, στὴν ζωή σας νὰ βιώνετε μὲ καθαρὴ καρδιὰ τὸ μυστήριο τῆς ἐνανθρωπήσεως, τὴν ἐμπειρία τῆς οἰκειότητος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος.

Ἔτη πολλὰ καὶ εὐλογημένα.
Μὲ πατρικὲς εὐχὲς
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ Δανιήλ

14. Ἰωάννου κ΄ 28.

Λεπτομέρεια ἀπὸ τὴν εἰκόνα τῆς Γεννήσεως τῆς Μονῆς Διονυσίου.

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2006

Ἀδελφοί μου καὶ παιδιά μου

άλι ἡ Ἐκκλησία μᾶς συγκαλεῖ σὲ πανήγυρη γιὰ νὰ χαροῦμε, γιὰ νὰ γιορτάσουμε καὶ κατὰ τὸν ἀποστολικὸ λόγο, γιὰ νὰ προσκυνήσουμε *«τὸ μεγάλο μυστήριο τῆς πίστεώς μας, ὁ Θεὸς φανερώθηκε σαρκωμένος»*[1].

Τὸ ὑπερφυὲς τοῦτο γεγονὸς τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου τῆς δόξης, ὁ Ὁποῖος κατέβηκε ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ ταπεινώθηκε γιὰ μᾶς *«μέχρι θανάτου καὶ μάλιστα θανάτου σταυρικοῦ»*[2] ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τῆς πανηγύρεώς μας καὶ τῆς ἑορτῆς μας σήμερα, ἀλλὰ καὶ αἰώνια.

Οἱ ἱεροὶ εὐαγγελιστὲς μᾶς ὑποδεικνύουν τὸν

---

1. *«Μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριονἱ Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί»* (πρὸς Τιμόθεον Α΄ γ΄ 16).

2. *«Μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ»* (πρὸς Φιλιππησίους β΄ 8).

τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο καὶ μεῖς ὀφείλουμε νὰ προσέλθουμε στὴν ἑορτή.

Ἀφ' ἑνὸς μᾶς ἀναφέρουν ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι στάθηκαν μὲ σεβασμό, πίστη καὶ ταπείνωση μπροστὰ στὴν φάτνη καὶ στὸν ταπεινωθέντα ἀπὸ τὴν εὐσπλαγχνία Του γιὰ μᾶς Κύριο τῆς δόξας. Αὐτοὶ εἶναι ἡ Μητέρα Του, ὁ Ἰωσήφ, οἱ Ποιμένες, οἱ Μάγοι, ἡ φύση ὁλόκληρη[3].

Ἀφ' ἑτέρου μᾶς ἀναφέρουν τὸν Ἡρώδη καὶ τοὺς Ἱεροσολυμίτες, οἱ ὁποῖοι ταράχθηκαν καὶ φοβήθηκαν γιὰ τοὺς δικούς τους λόγους ὁ καθένας, ἀπὸ τὸ θεόσταλτο μήνυμα τῆς γεννήσεως τοῦ προαιώνιου Θεοῦ[4].

Αὐτὴ ἡ στάση καὶ ἡ κατάσταση εἴτε τῆς χαρᾶς εἴτε τοῦ φόβου βιώνεται προσωπικῶς ἀπὸ τὸν κάθε ἄνθρωπο σὲ σχέση μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ὁ Κύριος διάκειται μὲ εὐπλαγχνία πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ἁγία Γραφὴ διακηρύττει ὅτι· *«Ὁ Θεὸς θέλει ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ σωθοῦν καὶ νὰ λάβουν πλήρη γνώση τῆς ἀλήθειας»*[5]. Ὅλοι ὅμως οἱ ἄνθρωποι δὲν Τὸν δέχονται κατὰ τὸν λόγο καὶ πάλι τῆς ἁγίας Γραφῆς «ἦρθε νὰ ζήσει μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν τὸν δέχθηκαν»[6].

Οἱ ταρασσόμενοι ἀπὸ τὴν παρουσία Του καὶ τὴν

3. Λουκᾶ β΄ 10.

4. Ματθαίου β΄ 3.

5. *«Ὅς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν»* (πρὸς Τιμόθεον Α΄ β΄ 4).

6. *«Εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον»* (Ἰωάννου α΄ 11).

δύναμή Του Τὸν ἀρνοῦνται καὶ σκέπτονται μὲ ποιό τρόπο θὰ Τὸν φονεύσουν[7].

Ὅσοι βιώνουν τὴν λύτρωσή τους, σκύβουν καὶ προσκυνοῦν τὸν Θεὸ καὶ Λυτρωτὴ καὶ Σωτήρα, ὅπως ἡ Θεοτόκος καὶ Παρθένος Μαρία[8].

Ὅσοι χαίρονται, προσέρχονται στὴν ἑορτή, ὅπως οἱ Μάγοι, μὲ τὰ δῶρα τους[9], δηλαδὴ τὴν πίστη στὸ μυστήριο, τὴν ὁμολογία τῆς θεότητάς Του καὶ τὴν ταπείνωσή τους μπροστὰ στὸ ἀπαστράπτον καὶ φανερούμενο θεϊκὸ μεγαλεῖο καὶ προσκυνοῦν τὸν ταπεινωμένο Κύριο τῆς δόξης.

Ὅσοι χαίρονται, ὅπως οἱ Ποιμένες, ἀνταποκρίνονται στὴν πρόσκληση καὶ προτροπὴ τῶν Ἀγγέλων καὶ σπεύδουν νὰ βεβαιωθοῦν γιὰ τὸ γεγονός, ὅπως ὁ Κύριος τοὺς τὸ γνώρισε[10]. Ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτεται σ᾽ ὅσους κινοῦνται ἀπὸ ἀγαθὴ πρόθεση γι᾽ αὐτὸ καὶ βεβαιώνονται, ὅτι ὅλα ὅσα ὁ Θεὸς ὑποσχέθηκε στοὺς ἀνθρώπους τὰ πραγματοποιεῖ.

Μὲ αὐτὴ τὴν ἐμπειρία τῆς πίστεώς τους *«Καὶ οἱ ποιμένες ἐπέστρεψαν δοξάζοντας καὶ ὑμνώντας τὸν Θεὸ γιὰ ὅλα ὅσα ἄκουσαν καὶ εἶδαν, τὰ ὁποῖα ἦταν ἀκριβῶς, ὅπως τοὺς τὰ εἶχε πεῖ ὁ ἄγγελος»*[11]. Ὅπως αὐτοί ἔτσι κι ἐμεῖς ἂς ζοῦμε *«προσπα-*

7. Ματθαίου β΄ 16-18.

8. Λουκᾶ α΄ 46-55.

9. Ματθαίου α΄ 11.

10. Λουκᾶ β΄ 8-20.

11. *«Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς»* (Λουκᾶ β΄ 20).

θώντας νὰ ἀποκτήσωμε πλήρως τὴν γνώση τοῦ θελήματός Του μὲ τὴν ἀπόκτηση ὅλης τῆς πνευματικῆς σοφίας καὶ συνέσεως»[12].

Εὔχομαι μὲ πατρικὴ ἀγάπη «νὰ κραταιωθῆτε μὲ δύναμη διὰ τοῦ Πνεύματός του στὸν ἐσωτερικὸ ἄνθρωπο, νὰ κατοικήσει ὁ Χριστὸς διὰ τῆς πίστεως στὶς καρδιές σας, νὰ εἶστε ριζωμένοι καὶ θεμελιωμένοι μὲ ἀγάπη, γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ καταλάβετε μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς ποιό εἶναι τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος καὶ τὸ βάθος καὶ τὸ ὕψος τῆς συγκαταβάσεως καὶ τοῦ θείου ἐλέους τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ γνωρίσετε βιωματικὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τὴν γνώση γιὰ νὰ πλουτισθεῖτε μὲ ὅλο τὸν πλοῦτο τοῦ Θεοῦ»[13].

Ἔτη πολλὰ καὶ εὐλογημένα.
Μὲ πατρικὲς εὐχὲς καὶ εὐλογίες
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ Δανιήλ

---

12. *«Ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ»* (πρὸς Κολοσσαεῖς α΄ 9).

13. *«Ἵνα δῴῃ ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ»* (πρὸς Ἐφεσίους γ΄ 16-19).

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2007

Ἀδελφοί μου καὶ παιδιά μου

πέλαμψε ἡμέρα χαρμόσυνος καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος τῶν γενεθλίων Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ μας. Ἑορτάζοντες αὐτὴν πνευματικῶς μὲ φωνὴ ἀγαλλιάσεως δοξολογοῦμε μὲ τοὺς Ἀγγέλους[1] τὸν κλίναντα οὐρανοὺς καὶ κατελθόντα[2] γιὰ νὰ σηκώσει τὸ βαρὺ καὶ δυσβάστακτο φορτίο τῆς ἁμαρτωλῆς ζωῆς μας[3] χωρὶς ὁ Ἴδιος νὰ εἶναι ἁμαρτωλός[4].

Ἀπὸ τὸν εὐαγγελιστὴ Ματθαῖο πληροφορούμεθα, ὅτι ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς γεννήθηκε, κατὰ τὸ ἀνθρώπινο, ἔφθασαν γιὰ νὰ Τὸν προσκυνήσουν *«μάγοι ἀπὸ τὴν Ἀνατολή… καὶ ἀφοῦ ἄνοιξαν τοὺς θησαυρούς τους τοῦ πρόσφεραν δῶρα· χρυσάφι, λιβάνι καὶ σμύρνα»*[5].

---

1. Λουκᾶ β΄ 13-14.
2. Ψαλμοῦ ιζ΄ (ιη΄) 17, 9.
3. Ἰωάννου α΄ 29.
4. Πρὸς Ἐφεσίους η΄ 26.
5. *«Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν… καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς*

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς *«πλούσιος ὢν»*[6] σὲ αἰώνια καὶ ἄφθαρτα ἀγαθὰ ἀντιπρόσφερε στοὺς μάγους τὰ δικά Του δῶρα ἀμείβοντάς τους γιὰ τὰ δικά τους:

Γιὰ τὸν χρυσὸ ποὺ Τοῦ πρόσφεραν, ἀναγνωρίζοντάς Τον ὡς βασιλέα, τοὺς χάρισε, ὡς αἰώνιος καὶ πνευματικὸς βασιλιάς, κατὰ τὴν ὁμολογία Του *«ἡ δική μου βασιλεία δὲν προέρχεται ἀπ' αὐτὸν τὸν κόσμο»*[7] τὴν ἐλευθερία ἀπὸ τὴν φιλαργυρία, τὴν πλεονεξία, *«ἡ ὁποία εἶναι εἰδωλολατρία»*[8] καὶ ὅλα τὰ φιλόϋλα καὶ ἐπίχαρτα πάθη. Ἐπίχαρτα πάθη καλοῦνται αὐτὰ ποὺ δίνουν χαρὰ στοὺς ἐχθρούς μας, δηλαδὴ στοὺς δαίμονες.

Γιὰ τὸν λίβανο ποὺ Τοῦ πρόσφεραν, ἀναγνωρίζοντάς Τον ὡς Θεό, τοὺς ὡδήγησε ὡς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ στὴν θεογνωσία καὶ στὴν πίστη τοῦ ἀληθινοῦ καὶ ζωντανοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν λόγο Του, ποὺ ἀναφέρεται στὴν ἀρχιερατικὴ προσευχή Του πρὸς τὸν Ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα *«τοὺς ἔμαθα* (ἐννοεῖ τοὺς μαθητές Του) *ποιὸς εἶσαι καὶ θὰ συνεχίσω νὰ τοὺς τὸ μαθαίνω, ὥστε νὰ εἶναι μέσα*

αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν» (Ματθαίου β΄ 1, 11).

6. Πρὸς Κορινθίους Β΄ η΄ 8ύ καὶ πρὸς Ἐφεσίους β΄ 4.

7. *«Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου»* (Ἰωάννου ιη΄ 36).

8. *«Ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία»* (πρὸς Κολασσαεῖς γ΄ 5).

τους ἡ ἀγάπη μὲ τὴν ὁποία μὲ ἀγάπησες, ὅπως κι ἐγὼ θὰ εἶμαι μέσα τους»[9].

Ἡ θεογνωσία συνεπάγεται τὴν ἕνωσή μας μὲ τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἀδελφούς μας διὰ τῆς ἀγάπης.

Γιὰ τὴν σμύρνα ποὺ Τοῦ πρόσφεραν, ἀναγνωρίζοντας τὸ θνητὸ Του ὡς ἀνθρώπου, τοὺς χάρισε μὲ τὸν ζωοποιὸ καὶ λυτρωτικὸ θανατό Του καὶ ὡς Νικητὴς τοῦ θανάτου, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάσταση καὶ τὴν ἀθανασία κατὰ τὸν νόμο τῆς σωτηρίας καὶ ἀπολυτρώσεώς μας, ὅπως διατυπώθηκε ἀπὸ τὸν διδάσκαλο τῆς ἀπολυτρώσεως ἀπόστολο Παῦλο *«ὅπως πεθαίνουν ὅλοι ἐξαιτίας τῆς συγγένειας μὲ τὸν Ἀδάμ, ἔτσι, χάρη στὴν συγγένεια μὲ τὸν Χριστό, ὅλοι θὰ ξαναπάρουν ζωή»*[10].

❄

Λαμβάνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ αὐτὰ μὲ πολλὴ ἀγάπη εὔχομαι, κατὰ τὴν μεγάλη αὐτὴ ἡμέρα καὶ ἑορτὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, νὰ κατέχετε στὴν ζωή σας ὡς θησαυρὸ πολύτιμο τὰ δῶρα αὐτὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ χάρισε στοὺς μάγους καὶ σὲ ὅσους Τὸν προσκυνοῦν ὡς Υἱὸ τοῦ Θεοῦ ἐνανθρωπήσαντα καὶ σταυρωθέντα γιὰ νὰ μᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ τὰ πάθη

9. *«Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς»* (Ἰωάννου ιζ΄ 26).

10. *«Ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται»* (πρὸς Κορινθίους Α΄ ιε΄ 22).

τῆς ἁμαρτίας καὶ νὰ μᾶς μεταδώσει ἁγιότητα ἀπὸ τὴν ἁγιότητά Του καὶ ἀφθαρσία ἀπὸ τὴν ἀφθαρσία Του.

Ἡ χάρη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατέρα καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ εἶναι μαζὶ μὲ ὅλους.

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς καὶ εὐλογίες
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ Δανιήλ

Λεπτομέρεια ἀπὸ τὴν εἰκόνα τῆς Γεννήσεως τῆς Μονῆς Σταυρονικήτα.

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2008

Ἀγαπητοί μου Πατέρες καὶ Ἀδελφοί
«Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός»[1]

«Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος
καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος»
ἡ τῶν Γενεθλίων τοῦ Λυτρωτοῦ καὶ Σωτῆρος
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μὲ τὴν ἐνανθρώπησή Του ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθε στὸν κόσμο πραγματοποιώντας *«θαυμαστὰ πράγματα, βουλὴν ἀρχαίαν ἀληθινήν»*[2], ἐκπληρώνοντας τὴν παλαιὰ προφητεία τῆς ἐλεύσεώς Του, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος.

«Μὲ ὅλα αὐτὰ ποὺ ἔγιναν, ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, ποὺ εἶχε πεῖ ὁ προφήτης· ἡ Παρ-

1. Ματθαίου α΄ 23.
2. Ἡσαΐου κε 1.

θένος θὰ μείνει ἔγκυος καὶ θὰ γεννήσει Υἱὸ καὶ θὰ τοῦ δώσουν τὸ ὄνομα Ἐμμανουήλ, ποὺ σημαίνει, ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας»[3].

α΄. «Μεθ᾽ ἡμῶν ὁ Θεός»

Γιορτάζουμε τὰ Χριστούγεννα ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας.

Εἶναι μαζί μας, ὅταν συμμετέχουμε στὰ ἅγια μυστήρια ὅπως ἐδίδαξε, ὅτι·

«Ἐκεῖνος ποὺ τρώει τὴν σάρκα μου καὶ πίνει τὸ αἷμα μου εἶναι ἑνωμένος μαζί μου, κι ἐγὼ μὲ αὐτόν»[4].

Εἶναι μαζί μας ὅταν τηροῦμε τὶς ἐντολές Του, ὅπως τόνισε·

«Ὅποιος μὲ ἀγαπάει, θὰ τηρήσει τὸν λόγον μου. Καὶ ὁ πατέρας μου θὰ τὸν ἀγαπήσει, καὶ θὰ ἔρθουμε σ᾽ αὐτὸν καὶ θὰ κατοικήσουμε μαζί του»[5].

Εἶναι μαζί μας στὴν εὐχαριστιακὴ σύναξη κατὰ τὴν διαβεβαίωσή Του·

---

3. *«Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντοςἰ Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον μεθ᾽ ἡμῶν ὁ Θεός»* (Ματθαίου α΄ 22-23).

4. *«Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ»* (Ἰωάννου ς΄ 56).

5. *«Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ᾽ αὐτῷ ποιήσομεν»* (Ἰωάννου ιδ΄ 23).

«Γιατὶ ὅπου εἶναι συναγμένοι δύο ἢ τρεῖς στὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ εἶμαι κι ἐγὼ ἀνάμεσά τους»[6].

Εἶναι μαζί μας στὴν Ἐκκλησία μας κατὰ τὴν ἀπόφασή Του·

«Θὰ εἶμαι Θεός τους κι αὐτοὶ θὰ εἶναι λαός μου»[7].

β΄. «Μεθ᾽ ἡμῶν ὁ Θεός»

Ἑορτάζουμε τὰ Χριστούγεννα, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας.

Εἶναι μαζί μας στὴν κοινωνία τῆς μοναξιᾶς καὶ τῆς ἀποξενώσεως ποὺ ζοῦμε, γιὰ νὰ μὴν αἰσθανόμαστε μόνοι καὶ ἐγκαταλελειμένοι, ὅπως ὑποσχέθηκε ὁ Θεὸς στὸν λαό Του μὲ τὸν προφήτη Ἠσαΐα καὶ ἐπεσφράγισε μὲ τὴν σάρκωση τοῦ Υἱοῦ Του τὸ ἅγιο καὶ τέλειο θέλημά Του.

«Δὲν θὰ σὲ ἀφήσω μόνον, οὔτε θὰ σ᾽ ἐγκαταλείψω»[8].

Ὁ Ἴδιος ὁ Κύριός μας διαβεβαίωσε τοὺς μαθητές Του πρὶν ἀναληφθεῖ στοὺς οὐρανούς *«δὲν θὰ σᾶς ἀφήσω ὀρφανούς»*[9].

Ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ στὴν ζωή μας, πολὺ δὲ πε-

6. *«Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν»* (Ματθαίου ιη΄ 20).

7. *«Καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός»* (πρὸς Κορινθίους Β΄ ς΄ 16).

8. *«Οὐ μή σε ἀνῶ οὐδ᾽ οὐ μή σε ἐγκαταλίπω»* (πρὸς Ἑβραίους ιγ΄ 5).

9. *«Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς»* (Ἰωάννου ιδ΄ 18).

ρισσότερο ἡ κοινωνία μας, ἡ ἕνωσή μας καὶ ὁ συνδοξασμός μας μαζί Του (πρὸς Ἐφεσίους β΄ 4-6) μᾶς ἐνθαρρύνει καὶ μᾶς γεμίζει αἰσιοδοξία. Ἀπὸ αὐτὴ ἀντλοῦμε δύναμη στὸν καθημερινὸ ἀγώνα τῆς ζωῆς μας ἐπειδὴ κατὰ τὸν Ψαλμωδό·

«Ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου· δὲν θὰ φοβηθῶ· τί μπορεῖ νὰ μοῦ κάνει ἕνας ἄνθρωπος;»[10].

Εἶναι μαζί μας στὸν πνευματικὸ ἀγώνα μας. Ὅταν δεχόμαστε τὴν ἐπίθεση τῆς ἁμαρτίας καὶ διαλυόμαστε ἀπὸ τὴν σφοδρότητά της. Τότε Ἐκεῖνος μᾶς ἐνθαρρύνει νὰ ἀντιστεκόμαστε προτρέποντας ὅλους μας· *«Ὁ κόσμος θὰ σᾶς κάνει νὰ ὑποφέρετε· ἀλλὰ ἐσεῖς νὰ ἔχετε θάρρος, γιατὶ ἐγὼ τὸν ἔχω νικήσει τὸν κόσμο»*[11].

❄

γ΄. «Μεθ᾽ ἡμῶν ὁ Θεός»

Ἑορτάζουμε τὰ Χριστούγεννα ἐπειδὴ ὁ Θεὸς κατὰ τὴν διαβεβαίωσή Του παραμένει ἑνωμένος μαζί μας καὶ μετὰ τὴν ἀνάληψή Του στοὺς οὐρανούς καὶ θὰ παραμείνει αἰώνια.

«Κι ἐγὼ θὰ εἶμαι μαζί σας πάντα, ὡς τὴν συντέλεια τοῦ κόσμου»[12].

Τὴν κοινωνία αὐτὴ τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Δημι-

10. *«Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος»* (πρὸς Ἑβραίους ιγ΄ 6).

11. *«Ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἕξετεί ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον»* (Ἰωάννου ις΄ 33).

12. *«Ἰδοὺ ἐγὼ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος»* (Ματθαίου κη΄ 20).

ουργό του, ποὺ πραγματοποιήθηκε μὲ τὸ μυστήριο τῆς σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς δύναται νὰ διακόψει γιὰ νὰ ἀποξενώσει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν Θεό, ὅπως συνέβη στὴν περίπτωση τῶν Πρωτοπλάστων, ἀφοῦ ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστός *«κατάργησε τὸ χρεόγραφο μὲ τὶς διατάξεις του, ποὺ ἦταν ἐναντίον μας, καὶ τὸ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν μέση καρφώνοντάς το στὸν σταυρό. Ἀφαίρεσε τὴν δύναμη ποὺ εἶχαν οἱ δαιμονικὲς ἀρχὲς καὶ ἐξουσίες καὶ τὶς διαπόμπεψε, σέρνοντάς τες νικημένες στὸν θρίαμβο τοῦ σταυροῦ Του»*[13].

Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λυτρωτὴς καὶ Σωτήρας μας, Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰσῆλθε στὸν κόσμο γιὰ νὰ μὴ ζοῦμε ἔρημοι καὶ στερημένοι τῶν δωρεῶν Του, ὅπως διδάσκει ὁ θεῖος ἀπόστολος Παῦλος·

«Γνωρίζετε, βέβαια, τὴν χάρη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἦταν πλούσιος κι ἔγινε φτωχὸς γιὰ χάρη μας, γιὰ νὰ μπορέσετε ἐσεῖς νὰ πλουτίσετε μὲ τὴν φτώχεια Ἐκείνου»[14].

Παρὰ ταῦτα παρατηροῦμε ὅτι ἀπὸ τὴν ζωὴ

13. *«Ἐξήλειψε τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρεν ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτῷ τῷ σταυρῷί ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ»* (πρὸς Κολασσαεῖς β΄ 14-15).

14. *«Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε»* (πρὸς Κορινθίους Β΄ η΄ 9).

πολλῶν ἀπουσιάζει ὁ Θεός, εἶναι ἔρημη ἀπὸ τὴν Χάρη Του. Γι᾽ αὐτὸ ὁ πιστὸς παρακαλεῖ, ὅπως οἱ Μαθητές Του *«μεῖνον μεθ᾽ ἡμῶν»*[15].

Εὔχομαι πατρικά

Τὰ φετεινὰ Χριστούγεννα ὁ σαρκωμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ νὰ εἶναι μαζί σας καὶ νὰ παραμείνει μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς Κληρικοὺς καὶ τοὺς Λαϊκοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ὅλες τὶς ἡμέρες τῆς ζωῆς σας.

Μὲ ἑόρτιες πατρικὲς εὐχὲς
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ Δανιήλ

15. Λουκᾶ κδ΄ 29.

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2009

Ἀγαπητοί μου Πατέρες καὶ Ἀδελφοί

«Τὴν τρυφὴν ἐν κρυφῇ εὕρομεν,
δεῦτε λάβωμεν»[1]

Στὸν ἄνθρωπο ποὺ δοκίμασε τὰ πάντα καὶ ἀπ᾽ ὅλα ἀπογοητεύθηκε, ἡ ἑορτὴ τῆς γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἐνανθρώπησε καὶ ἔγινε γνήσιος καὶ αὐθεντικὸς ἄνθρωπος σ᾽ ὅλα *«ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία»*[2] ἐνῶ συγχρόνως ἦταν καὶ δὲν ἔπαυσε νὰ εἶναι καὶ γνήσιος καὶ αὐθεντικὸς Θεός, προτείνει ἕνα ἄλλο τρόπο ζωῆς σφραγισμένο ἀπὸ τὴν σοφία καὶ τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ, ὅπως μᾶς προτείνει ὁ ὕμνος τῆς σεβασμίας ἑορτῆς.

1. Οἶκος τοῦ Κοντακίου τῶν Χριστουγέννων.
2. Πρὸς Ἑβραίους γ΄ 15.

α΄. «Εὕρομεν τὴν τρυφὴν ἐν κρυφῇ»

Ἡ τρυφή, ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἐσωτερικὴ πληρότητά του εἶναι κρυμμένη.

Δὲν βρίσκεται στὴν ἱκανοποίηση τῶν αἰσθήσεων, διότι οἱ αἰσθήσεις τοῦ σώματος εἶναι ἀκόρεστες καὶ οἱ ἡδονὲς τῆς σάρκας εἶναι πρόσκαιρες, ἄστατες καὶ ὑπηρετοῦν τὴν ματαιότητα καὶ φθαρτότητα τῆς ὑπάρξεώς μας. Δὲν βρίσκεται στὸν θόρυβο καὶ τὸν περισπασμὸ τῆς ζωῆς, διότι αὐτὰ διαλύουν τὴν ψυχή. Δὲν βρίσκεται στὴν δόξα καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν ἐπιγείων ἀξιωμάτων, διότι καὶ αὐτὰ ἐπειδὴ εἶναι ἐφήμερα καὶ φθοροποιά, ἀφήνουν τὴν ψυχὴ γυμνὴ καὶ στερημένη. Δὲν βρίσκεται στὸν πλοῦτο τῶν ἀγαθῶν, διότι ὡς ἄστατος ποὺ εἶναι, σήμερα ἀνήκει σὲ σένα καὶ αὔριο σὲ ἄλλον καὶ οὐδέποτε σὲ κάποιον.

Ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι πηγὴ χαρᾶς καὶ τρυφῆς.

Ἡ τρυφὴ παραμένει κρυμμένη. Τὴν βρίσκουν ὅσοι τὴν ἀναζητοῦν μὲ πόθο καὶ τὴν ἐπιθυμοῦν μὲ εἰλικρίνεια. Τὴν κομίζει ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ποὺ *«ἦταν πλούσιος κι ἔγινε γιὰ χάρη μας φτωχός, γιὰ νὰ μπορέσετε ἐσεῖς νὰ πλουτίσετε μὲ τὴν φτώχεια ἐκείνου»*[3]. Αὐτὸς πληρώνει τὴν ὕπαρξη τοῦ ἀνθρώπου. Γι᾽ αὐτὸ ἦρθε καὶ στὸν κόσμο καὶ ἔγινε *«τὰ πάντα ἐν πᾶσιν»*[4].

3. *«Δι᾽ ἡμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτίσωμεν»* (πρὸς Κορινθίους Β΄ η΄ 9).

4. Πρὸς Κορινθίους ιε΄ 28.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος στὴν ὁμιλία του, ποὺ ἑρμηνεύει τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιο (ὁμιλία δ΄) παρουσιάζει τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ νὰ λέει στὸν ἄνθρωπο·

«Ἐγὼ πατήρ, ἐγὼ ἀδελφός, ἐγὼ νυμφίος, ἐγὼ οἰκία, ἐγὼ τροφεύς, ἐγὼ ἱμάτιον, ἐγὼ ῥίζα, ἐγὼ θεμέλιος, πᾶν ὅπερ ἂν θέλῃς ἐγώ· μηδενὸς ἐν χρείᾳ καταστῇς. Ἐγὼ καὶ δουλεύσω· ἦλθον διακονῆσαι, οὐ διακονηθῆναι. Ἐγὼ καὶ φίλος, καὶ μέλος καὶ κεφαλή, καὶ ἀδελφός, καὶ ἀδελφή, καὶ μήτηρ, πάντα ἐγώ· μόνον οἰκείως ἔχε πρὸς ἐμέ. Ἐγὼ πένης διὰ σέ, καὶ ἀλήτης διὰ σέ, ἐπὶ σταυροῦ δια σέ, ἐπὶ τάφου διὰ σέ, καὶ ἄνω ὑπὲρ σοῦ ἐντυγχάνω τῷ Πατρί, κάτω ὑπὲρ σοῦ πρεσβευτὴς παραγέγονα παρὰ τοῦ Πατρός. Πάντα μοι σύ, καὶ ἀδελφός, καὶ συγκληρονόμος, καὶ φίλος καὶ μέλος. Τί πλέον θέλεις; Τί τὸν οὕτω φιλοῦντα ἀποστρέφῃ; Τί τῷ κόσμῳ κάμνεις; Τί εἰς πίθον ἀντλεῖς τετρημένον;»[5].

Γι᾽ αὐτὸ ἑορτάζοντες Χριστούγεννα πρέπει νὰ βάλουμε στὸ ταμεῖο τῆς ψυχῆς μας τὸν Ἰησοῦ Χριστό, γιὰ νὰ ζοῦμε πληρωμένοι ἀπὸ κάθε ἀγαθὸ τρυφῶντες τὴν ἀγάπη, τὴν ἁγιότητα καὶ τὴν φιλανθρωπία Του.

5. P. G. τ. 58 στ. 700.

β΄. «Δεῦτε λάβωμεν τὰ τοῦ Παραδείσου ἔνδον τοῦ Σπηλαίου»

Εἰσερχόμενος ὁ Κύριος στὸν κόσμο ποὺ εἶναι δημιούργημά Του, ἔργο τῆς σοφίας καὶ τῆς δυνάμεώς Του, ἀνέτρεψε τὶς ἀντιλήψεις τῶν ἐμπαθῶν ἀνθρώπων, ἀποδεικνύοντας τὴν κουφότητά τους.

Ὁ ἔνδοξος καὶ παντοδύναμος γεννήθηκε σ᾽ ἕνα Σπήλαιο γιὰ νὰ ἀποδείξει, ὅτι ἡ πολυτέλεια, ἡ χλιδὴ καὶ ὁ πλοῦτος δὲν φανερώνουν μεγαλεῖο, δύναμη καὶ ἰσχύ.

Ὁ καθήμενος ἐπάνω στὶς ἀγγελικὲς Δυνάμεις ἀνακλίθηκε βρέφος μέσα σὲ μιὰ φάτνη ἀλόγων γιὰ νὰ ἀποδείξει, ὅτι ἡ ἁγιότητα τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται, ὅπου δὲν ὑπάρχει πονηρία καὶ κακία.

Ὁ περιβαλλόμενος τὸ φῶς ὡς ἔνδυμά Του καὶ περικυκλούμενος ἀπὸ τὶς μυριάδες τῶν ἐνδόξων φωτοειδῶν οὐρανίων Δυνάμεων καταδέχθηκε τὴν συντροφιὰ τῶν ἀλόγων ζώων γιὰ νὰ ἀποδείξει κατὰ τὴν προφητεία τοῦ Ἀββακούμ *«Θὰ γίνει γνωστὸς στοὺς ἀνθρώπους μεταξὺ δύο ζωντανῶν ὄντων»*[6], ὅτι εἶναι προσιτὸς καὶ μεθεκτὸς ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ζοῦν μὲ ἀρετὴ καὶ Τὸν δέχονται μὲ ἐμπιστοσύνη.

Οἱ οὐράνιοι Ἄγγελοι ἀνήγγειλαν τὴν γέννησή Του σὲ βοσκούς, ποὺ ἀγρυπνοῦσαν καὶ εἶχαν γρηγοροῦσα ψυχή, γιὰ νὰ ἀκούσουν τὰ θεῖα μηνύματα,

6. *«Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ»* (Ἀββακοὺμ γ΄ 2).

γιὰ νὰ βεβαιώσει, ὅτι φανερώνει τὴν δόξα Του σ᾽ ὅσες ψυχὲς δὲν ἔχουν ναρκωθεῖ ἀπὸ τὶς μέριμνες καὶ τὶς ἡδονὲς τῆς ζωῆς.

Ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ γνώση ὁδήγησε τοὺς σοφοὺς τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἦρθαν νὰ Τὸν προσκυνήσουν, γιὰ νὰ ἀποδείξει, ὅτι δικό Του δῶρο εἶναι ἀμφότερες καὶ ἡ γνώση καὶ ἡ πίστη.

Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Χριστὸς Κυρίου, ὁ Λυτρωτὴς καὶ Σωτήρας μας γεννήθηκε σὲ ἕνα σπήλαιο τῆς ἐρήμου. Αὐτὸ τὸ ἀσήμαντο καὶ γυμνὸ ἀπὸ κάθε μάταιη δόξα σπήλαιο ἔκρυψε τὸν πλοῦτο καὶ τὸν θησαυρὸ τοῦ Παραδείσου.

Ὅλα αὐτὰ καὶ πολλὰ περισσότερα κρύβονται στὸ σπήλαιο τῆς ἐρήμου, ποὺ γεννήθηκε ὁ Κύριός μας, δίνοντας καὶ νόημα καὶ ἄλλο τρόπο ζωῆς καὶ συμπεριφορᾶς σὲ ὅλους μας.

«Δεῦτε λάβωμεν».

Μὲ ἑόρτιες πατρικὲς εὐχὲς
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ Δανιήλ

Ἐπίλογος

Ἅγιος Ἄγγελος κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανό, ὅταν γεννήθηκε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ πληροφόρησε τοὺς βοσκοὺς καὶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους:

«Σᾶς φέρνω ἕνα χαρμόσυνο ἄγγελμα, ποὺ θὰ γεμίσει μὲ χαρὰ μεγάλη ὅλο τὸν κόσμο: Σήμερα, στὴν πόλη τοῦ Δαβὶδ γεννήθηκε γιὰ χάρη σας σωτήρας, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Κύριος»[1].

1. *«Ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυΐδ»* (Λουκᾶ β΄ 10-11).

Έκδοτική Παραγωγή

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Αρβανιτοβ 12-16, 116 36 Αθήνα

Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7035

www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr